

KRONIEK

STICHTING GESLACHT MEES

Secretariaat: Esdoornlaan 9, 3768 BE Soest

nummer 52, april 2003

De tweede grote Mezen-familiedag Zondag 18 mei 2003

Ontvangst om 10.30 uur in de Westerbouwing,
zie hier het uitzicht:



Mocht iemand door omstandigheden op 1 mei nog niet hebben kunnen inschrijven,
dan gaarne direct opgeven per e-mail aan:

Heleen: heleen.mees@unilever.com

of aan: Madeline (tel. 020 - 6128126, fax 020 - 6128118)

TWEEDE GROTE MEZEN – FAMILIEDAG OP ZONDAG 18 MEI 2003

Een dag vol activiteit en gezelligheid, met ontmoetingen en gesprekken met bekende en onbekende familieleden, jong en oud. Een vervolg op de succesvolle eerste grote familiedag van 1999, waardoor weer nieuwe banden gesmeed en al bestaande banden versterkt kunnen worden.

Programma

10.30 uur – Ontvangst in café-restaurant “De Westerbouwing” in Oosterbeek, (met spectaculair uitzicht over de Rijnvlakte)

10.45 uur – Vertrek kinderprogramma’s (speeltuintje, speurtocht/natuurwandeling)

11.45 uur – Terugkomst kinderen

12.00 uur – Lunch

12.45 uur – Groepsfoto

13.00 uur – Vertrek naar de vier programma-onderdelen.

Geef op het aanmeldingsformulier uw 1^e en 2^e keuze op.

Keuze A – Openluchtmuseum, het grote park met historische gebouwen, boerderijen, molens, (kruiden)tuinen. Nieuw (sinds 2000) is het HollandRama, een reis door het Nederland van vroeger en nu, in een zwevende en draaiende tijdsapsule. (vervoer per taxibusje)

Keuze B – Burgers’ Zoo, het beroemde dierenpark, oorspronkelijk uit 1903 stammend, met Safari, Bush, Mangrovebos, Desert en Ocean. (vervoer per taxibusje)

Keuze C – Airborne Museum “Hartenstein”, in het voormalig hoofdkwartier van de Engelsen tijdens de slag om Arnhem. Dit kleine museum geeft een helder en aangrijpend beeld van de dramatische septemberdagen van 1944. Met wandeling er naar toe (30 min.) en terug door de prachtige Oosterbeekse heuvels en bossen, langs een schilderachtige beek. (of in 5 min. met de - eigen - auto)

Keuze D – Outdoor Adventure: klimmen en abseilen van de 26 meter hoge toren op de Westerbouwing, onder deskundige leiding van instructeurs van Sportex Nederland en Martine Mees. Deelnemers vanaf 15 jaar.

17.00 uur – Terug op de “Westerbouwing” met aperitief en zigeunermuziek o.l.v. Roland Mees.

Diner - buffet

19.00 uur – Afscheid

Organisatie: Madeline, Roland, Martine en Heleen

Rudolf Pieter Mees

19 februari 1913 - 5 december 2002

Abschied.

*Wie hab ich dass gefühlt was Abschied heisst.
Wie weiss ichs noch; ein dunkles unverwundnes
grausames Etwas, das ein Schönverbundnes
noch einmal zeigt und hinhält und zerreisst.*

R.M.Rilke

Onze vader (vooral geen pappie) werd geboren in Vaassen boven bakkerij Rodijk waar zijn ouders Adriaan Rudolf Pieter Mees en Pauline Caroline Mees-de Kuyper hun intrek hadden genomen wachtend op het moment dat de oude Kopermolen "de Geelmolen" was verbouwd.

Hij had daar een heerlijke jeugd, samen met zijn zusje Fien en kreeg als (verwende) zoon des huizes thuis les van een Jezuiet, tot hij naar het gymnasium in Apeldoorn ging.

De Geelmolen was een heerlijk logeeradres voor zowel familieleden als vrienden, wij hoorden daar de leukste verhalen over en bezochten later nog diverse keren met vader die prachtige boerderij, ons verbijndend dat die niet meer in de familie was.

Als enige zoon was hij duidelijk bevoorrecht en kreeg vele mogelijkheden van zijn ouders, zo mocht hij na zijn gymnasium en diensttijd naar het St. John's College in Cambridge teneinde daar zijn engels te vervolmaken omdat hij de diplomatieke dienst in wilde.

Hij had daar een heerlijke tijd met veel feesten en weinig studieresultaat.

Toen het tot hem doordrong dat het leven toch ook bestond uit ernstiger zaken, ging hij economie studeren in Rotterdam. Na een eerste succesvol jaar ging het bloed kriebelen, het avontuur riep en in '37 vertrok hij met zijn vriend Crommelin naar Indie, omdat hij daar een baan kon krijgen bij een suiker-exportfirma.

Behalve dat hij daarmee zijn ouders zeer teleurstelde, iets wat hem zijn hele leven dwars heeft gezeten, was de luxe waar hij tot dan toe aan gewend was van toen af voorbij.

Deze zomer vonden we tussen zijn spullen een dikke map met honderden brieven, die hij wekelijks vanuit Indie, naar zijn moeder in Holland schreef.

Alles wordt er in beschreven, zijn bloeiende vrijgezellen leven, zijn terugkomende overweging toch te proberen een baan te veroveren bij "de" bank, de ontmoeting met onze moeder en de ontwikkelingen daaromheen, de oorlogsdreiging in die jaren.

In 1941 trouwde hij Julie Tadema Wielandt, een jaar later landden de Japanners en werd hij van vrouw en inmiddels ook kind gescheiden door de oorlog die hen in verschillende interne-

ringskampen terecht deed komen, vader aan de Birma spoorweg.

Typierend voor hem was dat hij nooit iets over die tijd vertelde, behalve soms een humoristische anekdote. Praten over gevoelens was niet een van zijn sterke punten, op zijn ziekbed wilde hij het ook nooit over de dood hebben, hij was er bang voor en geloofde absoluut niet in "iets daarna".

Na de oorlog hoorde hij per brief vanuit Apeldoorn van zijn moeder dat zijn vader was doodgeschoten door de Duitsers en schrijft haar dan dat hij het zo vreselijk jammer vindt dat hij de slechte indruk die zijn vader van hem moet hebben gehad nooit meer zal kunnen goed maken.

Tot 1952 woonde ons gezin, inmiddels uitgebreid met Judith, in Indonesie.

Vader was in het leger gebleven, daarna begon ons leven in Holland in flats en rijtjeshuizen, met als heerlijke steeds terugkerende vreugde de logeerpartijen iedere vakantie bij onze grootmoeder, (Ooms) in Genista.

Vader was niet erg gelukkig in zijn werkring waar hij eigenlijk niet thuishoorde. Zijn beste tijd was misschien wel de periode dat hij geplaatst was bij de Staf van de Prins op "De Zwaluwenberg" in Hilversum, waar zijn Mees-zijn erkend en gewaardeerd werd.

Nadat hij vervroegd de dienst had verlaten, ging hij in Apeldoorn wonen en daar zette hij zich met veel enthousiasme in voor het culturele leven en nam initiatieven die zijn uitgegroeid tot niet meer weg te denken Apeldoornse organisaties.

Zo zat hij in de Apeldoornse Culturele Raad, richtte van daaruit de Filmclub op en spande zich in voor de Kamermuziek. Hij was voorzitter van de toneelgroep "Graficus" en speelde met verve verscheidene rollen.

Na de dood van onze moeder, toen hij lichamelijk sterk achteruit ging, woonde hij tot zijn grote vreugde nog twee jaar bij Judith en Raoul in hun boerderij, omringd door kinderen, (achter) kleinkinderen en vrienden. Het laatste jaar na diverse attaques werd contact steeds moeilijker en op 5 december stierf onze bijzondere vader en met hem sterft ook de "oudste-zonenlijn" van de Rotterdamse Mezen uit.

Leonoor Mees en Judith Hoondert-Mees



Het doet ons genoeg het volgende te melden.

Vorig jaar heeft onze Kroniek het diepgaande artikel gebracht "Miyasaka Okino?" van de hand van zoon en vader Allard en Rudolf Mees.

Tegelijk hebben wij dit artikel bij het voornaamste Nederlandse Genealogische blad "De Nederlandsche Leeuw" onder de aandacht gebracht.

De redactie hiervan heeft hierin aanleiding gezien genoemd artikel met enige redactionele bewerking op te nemen in de eerste publicatie van de 120ste jaargang van genoemd blad.

Op deze plek willen wij Allard en zijn vader nogmaals danken voor hun grondige werk en hen complimenteren met deze erkenning van wetenschappelijke zijde.

Colofon	Inhoud
Redactie: Dr. P. Brouwer, hoofdredacteur Dr. M.R. Doornik, eindredacteur Dr. M.E. Bok Dr. M.S.F. Kemp Dr. J.C. Kruit Dr. R.J. van der Mool	E.C.W.L. Mees: De oorsprong van het geslacht Pöschelberg Vijf generaties Zaaiers schiedschrijvers in de 17de en 18de eeuw 30 K. Raskin, In Lathi opgevoerd? Een analyse van de betekenis van Rindand Lemmerhove, met problemen in het verleden 31 A.W. Mees, H.S.H. Mees, M.R. Doornik, Myasaka, Okino en Rudolf Adriaan Mees. De ligging wordt van een tak van de familie Mees 32 Overheidsbibliotheek 40 Besprekingen 54 Vragen en antwoorden 55 Reacties, aanvullingen en verbeteringen 59 Redactie: Een bijdrage tot de genealogie van de Aijmense tak van het geslacht Van Bickelstein geslacht Koorling, 1410-1655 64

JAARGANG CXX
No 1-2



De Nederlandsche Leeuw

januari-februari
2003

Tijdschrift van het Koninklijk Nederlands Genootschap voor Geslacht- en Wapenkunde
Beschermer: Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden

Familieberichten

Geboren:

Amsterdam, 30 november 2002, Alexine Sakkers, dochter van Ralph Johan Bernard en Barbara Phdr Sakkers-Mees (NP257).

Mainz (D) 5 september 2002, Elisabeth Irene Mees, dochter van Allard Wijnand (RSHzn) en Gudrun Maria Mees-Winter (NP368).

Heemstede, 7 maart 2003, Hugo Louis Christiaan Versteeg, zoon van Harald en Inès WJdr Versteeg-Mees (NP297).

IJsselstein, 7 april 2003, Sacha Florine Mees, dochter van Edsard Christiaan WAZn en Susan Viola Mees-Sikkens (NP369).

Gehuwd:

Nieuw Vennep, 6 september 2002, tweede huwelijk, Maurits Walter CFWzn Mees (NP332) en Asha Nirmala Marhé, geb. Delft 30 augustus 1973, beiden werkzaam KLM, Mark als Productmanager, Asha als Capacityplanner.

Overleden:

Leidschendam, 6 maart 2001, Cornelis Anton Kuyt, geb. 1928, echtgenoot van Jessica RTAdr Mees (NP251).

Sandwich (Kent) UK 19 augustus 2002, Dieneke RTAdr Mees, geb. 1918, echtgenote van Robert Alan Butler (NP251).

Emst, 5 december 2002, Rudolf Pieter Mees ARPzn, geb. 1913, weduwnaar van Julie Tadema Wielandt (NP309).

*

Negentig jaar



Onze kranige familiesenior Charlotte Talitha Boon-Mees WCdr bereikte op 1 januari 2003 de 90-jarige leeftijd, waarmee wij haar hartelijk complimenteerden.

Hier nog een foto, toen in het Rotterdamse beursgebouw een zaal naar haar vader werd genoemd; behalve Henk en nicht Adine ten Houte de Lange-Arnold ziet u rechts wethouder Kombrink en beursdirecteur Haksteen met dochtertje.

*

“HIERDOOR TOT HOOGER”

Met veel dank ontvingen wij van de heer A.C. Bakker een kopie van de historie van het in 1773 te Rotterdam opgerichte tekengenootschap onder bovengenoemde hoogverheven naam, waarin blijkt dat Rudolf Mees (1728-1811), onze Rotterdamse stamvader en naamgever van onze familie-firma, een bekwaam en zeer gewaardeerd lid hiervan was. In die eeuw werden tal van gezelschappen opgericht met zeer verschillende specialisaties, en het is interessant dat een Mees via zo'n lidmaatschap van zich deed spreken, vooral nu dit gezelschap

door fusie met een andere groepering de grondslag legde voor de Academie voor Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen, de welke tot in het recente verleden hier in Rotterdam een rol van betekenis speelde, en daardoor tot het fijnvertakte netwerk der stille oorspronggevers van de huidige Erasmus Universiteit gerekend kan worden.

Deze kopie van dit door zo vertrouwde handen gedrukte werkstuk komt uiteraard ter bestudering in ons familie-archief.

DE OORSPRONG
DER
ACADEMIE
VAN
BEELDENE KUNSTEN
EN
TECHNISCHE WETENSCHAPPEN
TE
ROTTERDAM
AANGEHOUD IN DE GESCHIEDENIS VAN HET TEEKENGENOOTSCHAP
„HIERDOOR TOT HOOGER”
DOOR
J. A. BAKKER
OUD-BESTUURDER



M. WIJT & ZONEN — ROTTERDAM
1900.

Zoals we al in Kroniek 49 (2000) meldden was Barend JRzn (NP355) naast zijn medische studie zeer actief voor het DRM hospital in Mochudi. Hier volgt zijn dankbrief aan alle sponsors, met een paar prentjes.

Stichting 'Deborah Retief Memorial Hospital Mochudi'

Geachte sponsor,

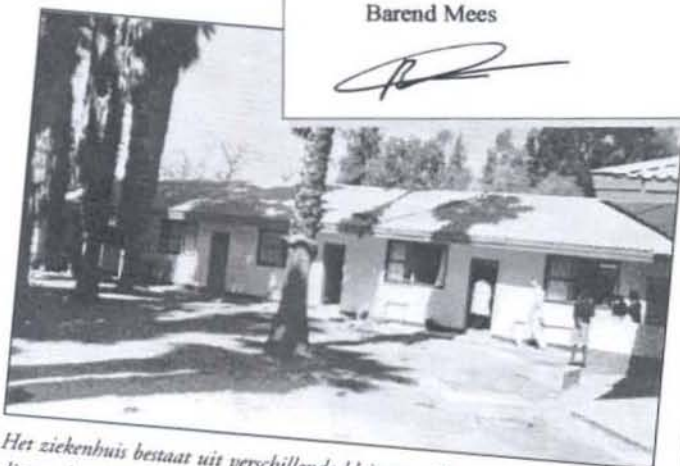
Enige tijd geleden heeft u bijgedragen aan mijn Stichting. Mijn initiatief om een container gevuld met medische goederen te transporteren naar het DRM Hospital in Mochudi, Botswana is het afgelopen jaar gerealiseerd. Het was een fantastisch project!

Na alle financiële bijdragen ontvangen te hebben, heb ik allereerst geïnventariseerd waar het ziekenhuis het meest behoefte aan had. Een container is vervolgens volgeladen met enerzijds door diverse instanties beschikbaar gestelde medische instrumenten anderzijds door mij aangekochte medische goederen. Een korte opsomming van de inhoud van de container heb ik bijgevoegd. Na lange onderhandelingen heb ik Nedlloyd bereid gevonden de overtocht van Rotterdam naar Durban (Zuid Afrika) tegen minimale kostprijs te verzorgen. De container is vertrokken op 11 september 2002 en op 5 oktober 2002 aangekomen in Durban. Ik was ter plekke in Zuid Afrika aanwezig om het transport over land te organiseren, alsmede de lastige bureaucratische douane bepalingen zo vlekkeloos mogelijk te laten verlopen. Met hulp van een dochter onderneming van Nedlloyd is de container per trein naar Botswana vervoerd. Vanaf de hoofdstad Gaborone heb ik zelf per truck de container naar Mochudi begeleid.

Op 16 oktober 2002 kon de container dan eindelijk onder prachtig begeleidend Afrikaans gezang en gedans op de juiste plaats van bestemming geopend worden. Het was een groots festijn en ik voelde me diep ontroerd en buitengewoon gelukkig dat ik, mede dankzij u, deze mensen een hart onder de riem heb kunnen steken. De daaropvolgende twee dagen heb ik met de dienstdoende dokters alle goederen verdeeld over de juiste afdelingen en me ervan verzekerd dat alle donaties goed terecht kwamen. Ik was heel blij toen bleek dat vrijwel alle meegebrachte medische goederen ook daadwerkelijk op dat moment broodnodig waren voor het functioneren van het ziekenhuis. Om u enigszins een beeld te geven van de aankomst van de container heb ik een selectie van beelden bijgevoegd.

Namens iedereen in Mochudi dank ik u nogmaals van harte en wens ik u een zeer gelukkig en vooral gezond 2003 toe!

Barend Mees



Het ziekenhuis bestaat uit verschillende kleine paviljoens. Dit paviljoen doet dienst als polikliniek.



Samen met de verpleegkundige staf van "Surgical Ward".



De container wordt ritueel gezegend en verwelkomd.



Samen met de chief medical officer de container leeghalen.

Inhoud containertransport naar DRM Hospital Mochudi, Botswana.

Chirurgische instrumenten
KNO instrumenten
Gynaecologische instrumenten
Operatiekamer lamp

Rolstoelen
Rollators
Douche stoelen
Kinderwagens

Weegschalen
Bloeddrukmeters
Verbandmiddelen
Onderzoekslampen
Onderzoeksbanken
Ultrageluid apparaat voor fysiotherapie
Defibrillator
Microscopen

Servies
Keukenapparatuur
Pannen
Kussens
Lakens
Uniformen
Kinderspeelgoed

Video apparatuur
Computers
Printers
IJskast



Een deel van de inhoud van de container uitgesteld.

* * *

Wij hebben voor verkoop nog
zes
GRONINGSE MEZENBORDEN
ter beschikking

Inlichtingen bij Henk,
tel. 010-4525441
of via zijn fax 4522664

Uiteraard geldt:
zo lang de voorraad strekt!



Koers naar het Zuiden

Op 1 juni jl vertrok de familie Dutilh-Mees voor een zeiltocht van ruim een jaar vanuit Rotterdam. De familie bestaat uit: Jop (37 jr), Suzanne Mees (35 jr) (dochter van Bert Joist RHzn en Hilde Mees-Veth, NP284), Daan (4 jr), Tom (3 jr) en Gijs (1 jr).

Ze varen aan boord de 'Juno', een zeilschip van 13 meter, sloep getuigd en gebouwd door Breehorn in Woudsend (FR).

Het reisdoel is eerst richting Spanje en Portugal en een stukje Middellandse Zee, vervolgens richting de Canarische Eilanden en de Atlantische Oceaan oversteken richting het Cairibisch gebied.

Beste vrienden en familie,

Suzanne heeft altijd gezegd "Voor mij begint de reis pas echt zodra we in La Coruna aankomen". Of ze dit nu zei vanwege het verlangen naar de Spaanse Zon boven de steeds wisselende weertypen in Engeland en Noord-Frankrijk of het idee dat het echte genieten pas kon genieten na een 'overgangsperiode' van 3-4 weken zullen we nooit precies weten. Feit is dat we inmiddels in La Coruna zijn, en dat 'het' nu echt begonnen is, welke maatstaf je ook neemt!

Tevens een goede reden om iets aan het thuisfront te melden, een eerste teken van leven zogezegd. Ik moet duidelijk nog even de juiste toon vinden voor dit soort verslagen dus wellicht klinkt het allemaal nog wat zakelijk maar dat zal in de loop der tijd wel veranderen.

Voor wat betreft het argument van een noodzakelijke overgangsperiode is toch wel het nodige te zeggen. De laatste weken voor ons vertrek waren op z'n zachts gezegd hektisch! Overdracht en afscheid op ons beider werk, het huis klaarmaken voor de verhuur en natuurlijk een rondgang met de kinderen langs hun scholen en creches. Daarbij nog het toch nog plotselinge overlijden van Suzannes grootmoeder en een huwelijk van goede vrienden op Santorini, Griekenland maakten onze agenda's voller en drukker dan gedurende een 'gewone' werkweek.

Als klap op de vuurpijl werd donderdag voor vertrek nog mijn draagbare computer bij een benzinepomp uit de auto gestolen met daarin ons complete adresboek en alle informatie voor de trip! Geheel in mineur kon ik op zoek naar een vervangend machien, maar geluk bij een ongeluk werd het apparaat 's avonds bij een vuilstort teruggevonden! Nagenoeg intact gelukkig.

Op initiatief van de vrienden van de 'Kegelclub' was er vrijdagavond nog een heuse afscheidsborrel georganiseerd. Geheel in stijl op de steigers voor de boot werden we nog officieel uitgezwaaid en ook weer vreselijk verwend met diverse cadeaus voor de kinderen en onszelf.

Het eigenlijke vertrek op 1 juni kwam als een soort anticlimax van maanden of wel jaren voorbereiding. Met prachtig weer, in de vertrouwde Veerhaven met familie en een paar vrienden, koffie met een laatste taartje van Carlier. Om elf uur trossen los, en weg waren we. Hiermee was volgens de kenners het moeilijkste gedeelte van de hele reis al weer achter ons; de rest is kinderspel.

De weg naar het zuiden begint op voor ons bekend terrein; we kozen voor de Belgische en Franse Kust. Jullie begrijpen dat de inhoud voor dit verslag hier aan boord regelmatig discussie oplevert en met name het wel of niet beschrijven van de route langs het Engelse kanaal. Volgens mij prachtig vaarwater, volgens Suzanne 'te vaak gezien' maar toch een korte impressie.

Het mooie weer van ons 'vertrekkers weekend' beloofde veel goeds maar hield helaas maar enkele dagen aan. Daarna draaide wind weer ouderwets naar het Zuid-Westen en kregen we te maken met wat de Engelse meteorologen zo prachtig verwoorden als een 'Complex Low', in gewoon Nederlands is dat veel wind van de verkeerde kant!

Kruipend langs de Belgische en Franse kust lagen we enkele dagen 'verwaaid' in Calais en Boulogne. Niet de meest inspirerende plaatsen wellicht maar voor de kinderen al meteen 'echt' een ander land. De vlaggen werden gekleurd voor het grote plakboek en de eerste franse woordjes druk geoeffend.

Overall nog rustig in de havens; je merkt dat het nog voorseizoen is!

In Calais mijn eerste baguette met Euro's betaald. Toch even wennen, maar wel vreselijk makkelijk. Ik zal over 5 maanden eens een "Euro-verslag" maken als we ons rondje Europa afsluiten.

Na onderling overleg ook maar weer eens Le Havre aangekomen. Geen geweldig 'bezienswaardige' stad maar wel een met veel herinneringen voor ons. In 1983, tijdens mijn eerste optreden als kapitein van de 'Filmknipper' ontmoetten we hier Henri Basset en zijn vrouw. Oude vrienden van de familie en zeer gastvrij. Zeker nog 4 keer waren we hun gast en altijd groots. Henri Basset is al weer 2 jaar geleden overleden en dus bezochten we (in de stromende regen) zijn vrouw. Dit keer geen uitgebreide maaltijden en een vol sociaal programma op de plaatselijke jachtclub, waar Henri de buitenlandse relaties beheerde, maar een kopje thee en vele verhalen van vroeger. Blij was ik om mevrouw Basset nog te zien en te pronken met onze kinderen, het speciale, dat een bezoek aan Le Havre altijd had is echter verdwenen.

Inmiddels zaten we rond onze verjaardagen 11 en 12 juni. Voor diegenen die het niet weten; het lot heeft onze verjaardagen 1 dag na elkaar gezet zodat we altijd een gezamenlijke partij kunnen vieren.

Suzanne eerst, en na het wat sombere en natte Le Havre

kwam Deauville/Trouville als een grote verrassing. De twee plaatsen liggen aan weerskanten van een riviertje dat met laag water droogvalt en hebben ieder een eigen 'Bassin a Flot'. Dit is een haven achter een soort grote deur die na het hoogwater wordt afgesloten zodat ook de jachten met een kiel er kunnen afmeren. Deauville is zeer luxueus, Trouville is wat meer pittoresk en beiden hebben een mooi strand.

Eindelijk weer wat zon en dus emmers en scheppen mee en met de kinderen naar het strand. Veel belangstelling voor een oudere heer die met zijn voeten in het water in zijn zwembroek water tegen zijn buik spetterde, maar verder niet het water in ging. Of pappa dat ook wel eens ging doen? Nu nog even niet jongens! Na Deauville/Trouville wederom de harde werkelijkheid van ons Noord-Europese weer; een kruisrak van ca 100 mijl naar Cherbourg en ploeteren tegen 4 knopen stroom rond de grillige kapen van Barfleur en Cap de la Hague. Een tussenstop op het Kanaaleiland Guernsey leek een beetje een kentering; de wind draaide naar het zuiden en het weer werd aanmerkelijk beter. De laatste etappe tot aan Brest, op de kop van Bretagne, waren dan ook geweldig en deden ons in een klap de moeilijke dagen van daarvoor vergeten.

Ruim 2 weken na ons vertrek uit Rotterdam voeren we de rede van Brest binnen, een Franse marinestad met ideale ligging ten opzichte van zowel de Atlantische Oceaan als het Kanaal. Bovendien een natuurlijke haven, een soort lagune achter de rotsen, beschut tegen elk weer.

In de jachthaven van Brest hangt een uiterst relaxte sfeer, men is behulpzaam en totaal toegerust op de 'lange afstandzeiler' van wie er diverse bezig zijn in Brest hun schip klaar te maken voor een tocht, waar dan ook naar toe. Ik zou de sfeer haast 'on-Frans' willen noemen. Dit klinkt een beetje onaardig maar de Fransen zijn over het algemeen niet erg toeschietelijk naar vreemden maar hier in Brest is dat zeker niet het geval. Zo werd ik op straat aangesproken voor een praatje over het weer, iets dat me eigenlijk alleen in Ierland is gebeurd!

De stad zelf is in WOII geheel verwoest en heeft weinig toeristische attracties. Wel is het de ideale plek voor eventuele reparaties; iets dat aan boord van een schip altijd! moet gebeuren.

In dit geval wilde ik een onderdeel van de achterstag vervangen en dus ging ik op pad. Via het kastje naar de muur en met bussen en taxis door de hele stad, vond ik het benodigde onderdeel. Suzanne zegt dat ik niet moet klagen omdat ik het



Toch wel handig zo'n navigatie cursus

diep in mijn hart heerlijk vind om te doen en waarschijnlijk heeft ze zoals altijd gelijk. Een beetje met mijn steenkolen-frans langs werkplaatsen en verschillende winkeltjes brengt je in contact met de mensen en toen ik de klus mocht afmaken op de draaibank van een lokale machinefabriek, uitgebreid discussiërend over de kwaliteit van verschillende soorten roest-vaststaal! was mijn dag weer helemaal goed. Intussen werd aan boord alles in gereedheid gebracht voor de eerste 'grote' oversteek; van Bretagne naar Noord Spanje. Fourageren (boodschappen doen), maaltijden voorbereiden en alle veiligheidszaken in orde maken, we zouden tenslotte bijna 3 dagen onderweg zijn.

De weerberichten worden nauwlettend gevolgd en uiteindelijk kunnen we het vooruitzicht van een Noord-Oostenwind, kracht 4 bft niet weerstaan, ondanks een stormwaarschuwing bij Kaap Finistere, zo'n 60 mijl (100 km) van ons beoogde doel, La Coruna. Het weerbericht blijkt akelig goed te kloppen; de eerste 48 uur van de oversteek is het magnifiek zeilweer. Wind in de rug, twee prachtige heldere nachten en een relatief kalme zee. De laatste 12 uur echter begint het stevig door te waaien en vlak onder de Spaanse kust krijgen we te maken met de 'beloofde' windkracht 8. Gelukkig uit de goede hoek, maar toch.

We overwegen nog om uit te wijken naar het oosten, terug richting Frans-Spaanse grens maar besluiten toch door te zetten naar La Coruna, ook omdat deze haven een goede reputatie heeft en beschutting tegen alle mogelijke winden biedt.

En zo, terwijl het schip rolt over de golven van zo'n 3 tot 4 meter en we met z'n allen meezingen met een CD met kinderliedjes om het moraal onder de bemanning hoog te houden, lopen we dinsdag 25 juni om 19:30 ietwat uitgeput na 60 uur op zee maar veilig de haven van La Coruna binnen. Hier gaat het dus pas echt beginnen.

Na een paar weken varen krijg je een eerste indruk hoe het 'nieuwe' familieleven er nu uit ziet, immers dag in dag uit met elkaar op een boot is toch wat anders dan het leven thuis. Gijs had de meeste aanpassingsproblemen, met name voor wat betreft de nieuwe op- en afstapjes, het manoeuvreren op een bewegend schip en het omgaan met de frustratie dat hij niet alles wat zijn broers doen na kan doen. Inmiddels is dat voorbij en beweegt hij zich, met vallen en opstaan, veel soepeler aan boord. Hij ziet er blakend uit en wil het liefst de hele dag boekjes lezen.

Daan en Tom waren duidelijk meer 'voorbereid' en zijn



eigenlijk met het grootste gemak in hun nieuwe zwerversbestaan gerold. Opvallend hoe makkelijk kinderen zich eigenlijk aanpassen. De heren slapen samen in een hut, hier worden ook overdag vele fantasiespelen uitgevoerd. Verder hebben ze inmiddels besloten samen een motorboot aan te schaffen omdat dat veel sneller gaat. Er wordt veel geknutseld en er is een begin gemaakt met Daan's programma van de Wereldschool. Het natuurleven heeft ook hun volle aandacht, met name het vissers-gebeuren wordt op de voet gevolgd en zelf ten uitvoer gebracht op de steigers, gewapend met schepnetten... Maar ook de meevliegende meeuwen en andere grote vogels, dolfijnen en krabben blijven bijzonder.

Het is heerlijk dat Jop nu voortdurend betrokken is bij het gezinsleven, maar hard nodig ook want samen zijn we flink in de weer om alles 'reilend en zeilend' te houden. Alles wat je thuis 'even' doet kost hier meer tijd maar is meestal erg leuk. Zo vind ik het steeds weer leuk om de lokale winkels op te zoeken en daar mijn weg te vinden, met een scheefhangende buggy of een diepliggende rubberboot keer je dan weer huiswaarts. En zo voelt het ook want het is fijn om je eigen huis bij je te hebben, waar je je eigen sfeer kan creëren. In welke haven of baai je ook ligt, je hebt steeds je eigen plekje.

Het is ook heerlijk om 's avonds niet 'geleefd' te worden door een volle agenda. Zo ben ik zowaar weer eens boeken aan

het lezen, verdiepen we ons in de omgeving, mailen, luisteren naar de wereldomroep om toch nog een beetje op de hoogte blijven of doen allerlei 'klusjes'.

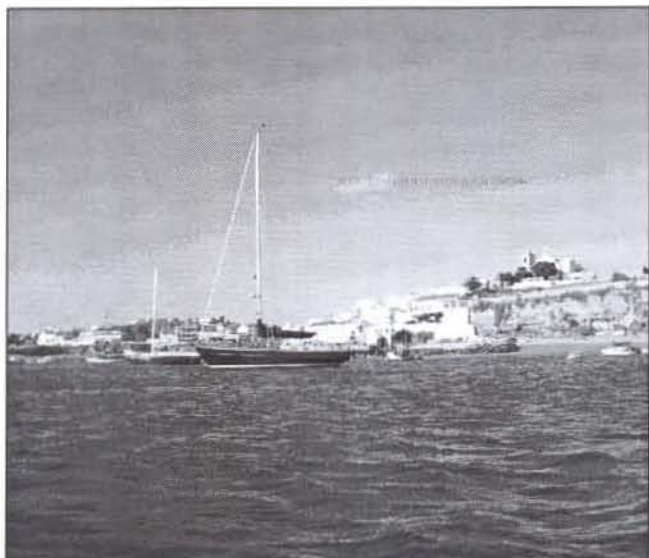
Zoals Jop al schreef begint -naar mijn gevoel- onze reis hier echt, de eerste weken kwamen met ups en downs maar vielen zeker niet tegen. De eerste 'grotere' oversteek zonder 'extra' bemanning vond ik wel een redelijke uitputtingsslag, met name omdat je, wanneer je 's nachts elkaar aflost met wachten overdag eigenlijk wat slaap zou moeten inhalen. Dit is weliswaar met drie kleine boeven niet echt reëel. Toch was het een 'kick' om na bijna 60 uur zeilen, langs de prachtige Spaanse noordkust de haven in te varen. Nu zakken we inmiddels via schitterende baaien af richting Portugal, met een comfortabele (soms erg harde) noordenwind. Eind deze maand hopen we een klasgenoot van Daan (plus gezin) in Zuid Portugal op te zoeken en zullen de eerste 'opstappers' zich melden.

Na een kort verblijf in Gibraltar waar we de boot even op de kant halen voor inspectie en schoonmaken, zetten we op 2 November koers naar de Canarische Eilanden. Een traject van ruim 600 mijl en een uitstekende test voor de transatlantische oversteek later in de maand. De tocht loopt voorspoedig, na een eerste nacht met wat lichter weer steekt even buiten Casablanca een prachtig Noord-Oosten wind op en kunnen we eindelijk weer voluit zeilen na drie maanden licht weer op de Middellandse Zee. Het voelt als een bevrijding. Op de Canarische Eilanden heerst een koortsachtig sfeertje van alle 'overstekers' die bezig zijn met voorbereidingen voor hun Atlantische passage. Zeker in Las Palmas waar we ons voegen bij een groep van ruim 200 andere deelnemers aan de ARC, een georganiseerde toertocht die elk jaar op de laatste zondag van November hier-vandaan vertrekt.

De bemanning van de Juno wordt in Las Palmas versterkt met twee extra krachten waaronder broer Willem Dutilh. 2700 zeemijlen liggen voor de boeg. Een ander werelddeel en nieuwe avonturen. Vaarwel Europa!

Jullie horen nog van ons.

Jop en Suzanne & drie matrozen



Met dank aan G.B. 't Hooft b.v., die dit voor Maasnieuws drukte.



Andere Mezen? Zijn zij familie van ons?

Andere dan de stam van Joris uit Aken, zoals nog eens opgesomd in Kroniek 50, 2001.

Antwoord: er zijn er talloze, zeker in West-Europa, maar niet nagaanbaar familie van ons. Zeker in het Duitse taalgebied, waar de afkomst wellicht is:

Bartholomeus
Bartholomeussohn
Meussohn
Meuss
Meess
Mees.

wat net bereikt was toen Joris Mees ± 1600 hierheen vluchtte.

En ze zijn er duidelijk herkenbaar aan de naam, laten we maar eens een voorbeeld nemen.

Maar ook in het Frans-Belgisch taalgebied is de naam zeer bekend, ook nogal eens als Meeus gespeld. Maar moeten we zo ver zoeken? Sla eens een grote Brabantse plaats in ons telefoonboek op, je gelooft je ogen niet

Dus, beste familieleden, als de naam opduikt, waar ook ter wereld, **ALTIJD** vragen naar:

IS ER EEN BAND MET JORIS AKEN +1600?????

Financieel verslag 2002

Stichting Geslacht Mees

Inkomsten

Rente	€	548,80
Contributies	€	4.421,32
Spaarpot 2003	€	941,87
	€	5.911,99

Uitgaven

Kroniek	€	2.457,03
Diversen	€	464,10
Familie-artikelen	€	18,15
Voordelig saldo	€	2.972,71
	€	5.911,99

Samenvatting

Saldo Mees Pierson	per 1.1.2002	€	480,11
Saldo Postbank	per 1.1.2002	€	37,64
Saldo Roparco	per 1.1.2002	€	11.887,89
Spaarrekening Legaar Riet Wijsman-Alting Mees		€	4.015,00

Saldo per 1.1.2002	€	16.420,64
--------------------	---	-----------

Inkomsten 2002	€	5.911,99
Uitgaven 2002	€	2.939,28

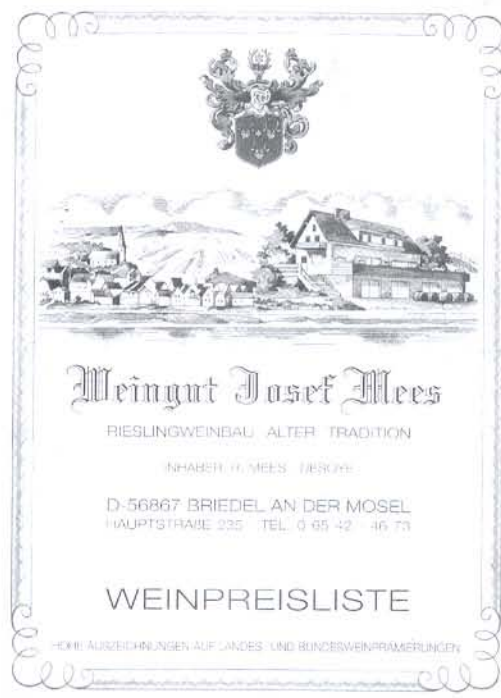
Saldo per 31.12.2002	€	19.393,35
----------------------	---	-----------

Saldo Mees Pierson	per 31.12.2002	€	1.738,66
Saldo Postbank	per 31.12.2002	€	324,01
Saldo Roparco	per 31.12.2002	€	13.315,68
Spaarrekening Legaat Riet Wijsman-Alting Mees		€	4.015,00

Saldo per 31.12.2002	€	19.393,35
----------------------	---	-----------

Waardering familie-artikelen

Waarde voorraad per 1.1.2002	€	1.047,78
Toename in 2002	€	18,15
Waarde voorraad per 31.12.2002	€	1.065,93



's-Hertogenbosch

Meerwijk P T M v an			
Hertog Janstraat 6	5234 AZ		614 01 71
Meerwijk P F R v an			
Prof. Keesomstraat 12	5223 JG		621 84 52
Mees J A T	Bultenhaven 39	5211 TR	614 86 43
Mees R A	Charlabinaberg 7	5235 BL	641 40 08
Mees H	Deurlingen 7	5235 DZ	614 75 76
Mees J H T	Vijfde Donk 60	5233 XN	641 10 91
Mees T J M	Goudpieterstraat 11	5237 NM	644 46 01
Mees J L	Gregoriussingel 66	5216 GJ	612 37 87
Mees J P A M	Tweede Hambaken 86	5231 RR	642 84 36
Mees Th	Kelvinstraat 28	5223 GE	621 99 87
Mees F J F	Kloosterlaan 48	5235 BD	641 90 86
Mees Tabakszaak en Boekhandel			
Rompertpassage 12	5233 AN		641 00 04
Mees F J	Rijnstraat 178	5215 EN	613 02 45
Mees H L	Dr. Schaepmanstraat 17	5213 CH	613 34 45
Mees J T F M	Isaac Sweersstraat 3	5224 GC	06 - 52 76 58 22
mobiele telefoon			
Mees M	Van der Venstraat 25	5212 NL	689 11 86
Mees/Bom Riscobehoe			
Hambakenwetering 1	5231 DD		642 42 41
postbus 856	5201 aw		
mobiele telefoon			06 - 53 29 19 83
mobiele telefoon			06 - 53 22 75 50

Bestuur en Commissies

Bestuur:

Madeline ter Horst-Mees, voorzitter,
Keizersgracht 68, 1015 CS Amsterdam
Drs R.A.J. (Roland) Mees, vice-voorzitter,
Aalscholver 127, 3972 RL Driebergen
Heleen L.P. de Groot-Mees, secretaris, Esdoornlaan 9, 3768 BE Soest
J.Ae.A. (Hans) Dorhout Mees, penningmeester,
Schutterslaan 6, 5708 EB Helmond-Stiphout

Adviseur van het bestuur:

Mr H. (Henk) Mees, Rotterdam

Commissie voor de Kroniek:

Madeline ter Horst-Mees, Marlies Cordemeyer-Dorhout Mees,
Edsard Mees, Ludo Mees
Redactie-adres: Parnassialaan 23, 2116 TN Bentveld

Commissie voor de Genealogie:

Drs J.R. (Hans) Mees, Westerlookade 8, 2271 GA Voorburg, Henk Mees

Betalingen:

Bank: MeesPierson N.V., Rotterdam
rekening Stichting Geslacht Mees, nr. 25.50.50.593
Giro: Stichting Geslacht Mees, Helmond, nr. 3.79.23.24

Bij de Kroniek hebben we onder dankzegging afscheid genomen van Hilde, terwijl Henk, nu adviseur, dit nummer nog verzorgde. Zijn zoon Ludo is toetreden tot de commissie, die nu aan de slag gaat.

* * *

Stichting Van der Dussen van Beefthingfonds

De Stichting Van der Dussen van Beefthingfonds beheert een fonds ten behoeve van Mezen en hun naaste familieleden, die om welke reden dan ook financiële steun nodig hebben. Dit kan variëren van een maandelijkse bijdrage in levensonderhoud tot het betalen van collegegeld en het verstrekken van leningen aan startende, ondernemende Mezen.

Het fonds doet hierbij een oproep aan Mezen (in binnen- en buitenland) die financiële steun willen aanvragen in de vorm van een eenmalige of periodieke uitkering, tegemoetkoming kosten levensonderhoud, aanvulling medische voorzieningen, hulp bij studie of een bepaald onderzoek of project. U kunt contact opnemen met één van de bestuursleden:

Madelon van Ruyven-Mees, voorzitter	070 328 13 69
Roland Mees, penningmeester	034 351 74 64
Philippine Mees, secretaris	023 531 31 05
Roderick Mees	020 463 69 06
Mieke Degenkamp-Mees	070 387 79 88

Wij leveren uit voorraad:

Ned. Patriciaat Nr 67 Ao '83: € 6,- incl. porto
(waarin onze volledige familie opgenomen)

CD's Lola Mees, viool, € 8,- incl. porto

Mezendas: € 14,- incl. porto

Bestelling kan door betaling aan Stichting GM

Een Spion...

Spionageverhalen vind je in alle soorten en in uiteenlopende omstandigheden en tijden.

Bepaald niet alledaags is een spionage die zich in het kader van bankzaken en verzekeren afspeelt.

In de vroege 60-er jaren - de koude oorlog was toen volop gaande - meldde zich op een ochtend een man in een regenjas met hoed - die droeg men toen nog - bij mij op kantoor R. Mees & Zonen Assurantien. Hij zei afkomstig te zijn van de BVD (Binnenlandse Veiligheidsdienst). Nadat ik zijn identificatiebewijs telefonisch bij de BVD had gecontroleerd kwam hij met zijn verhaal: zij zochten een man en een vrouw op verdenking van spionage voor het Oostblok. De man had bij "Mees" gewerkt en of wij iets omtrent hem konden zeggen.

Aangezien de betrokken employee al enkele jaren daarvoor uit dienst was vertrokken kon ik slechts toezeggen dat ik bij de personeelsdienst zou nagaan of er nog een dossier was, dat eventueel lezen, en, indien daarin iets bijzonders zou worden aangetroffen, hem bij de BVD terugbellen.

Het dossier bleek nog aanwezig te zijn. Bij lezing werd de inhoud steeds interessanter. De persoon was geruime tijd, ik vermoed eind 40-er begin 50-er jaren, in dienst gekomen. De referenties (ook van de politie, dat gebeurde toen nog) waren prima. Hij begon bij de bank te werken, had uitstekende beoordelingen en werd op eigen verzoek overgeplaatst naar een bijkantoor waar hij al spoedig bij de Kas werkte.

Nu bleek, dat een van de klanten van dat kantoor een afdeling van de NATO was en het personeel van die afdeling daar hun rekening bij dat kantoor aanhield... Al spoedig vroeg de employee overplaatsing aan naar de assurantiemakelaardij: hij wilde dat vak ook "leren".

Ook daar deed hij zijn best en kwam hij al spoedig terecht op een afdeling waar objecten van het toenmalige Ministerie van Defensie voor verzekering bemiddeld werden.

Om dat te kunnen doen moesten assuradeuren wel over de tekeningen en veel aanvullende informatie beschikken.

Tenslotte bleek, dat hij soms verlof had aangevraagd (ook dat was toen gebruikelijk) om 's zomers een vriendin in Oost Berlijn op te zoeken.

De lezer zal begrijpen dat dit verhaal voldoende stof opleverde om de BVD op de hoogte te stellen..

Enige tijd later vernam ik van de zegsman van de BVD dat de ex-employee en zijn vriendin waren ingerekend en veroordeeld. Zoals gezegd: bij banken en verzekeraars zoek je niet zo gauw naar spionage, zeker in die tijd.

Maar dit korte verhaal laat zien, dat ook daar waakzaamheid op zijn plaats was!

R.S.H. Mees